

Full diocesà

18 de juny del 2017

p4 – Manifest de Càritas: Corpus 2017

p5 – Gironellafest'17: Trobada de joves i famílies

Processó de Corpus a Hofgastein d'Adolf von Menzel

Corpus: que creixi la fe en l'Eucaristia

Avui celebrem la solemnitat de Corpus Christi (del Cos i la Sang de Crist) i la tradicional processó d'homenatge a l'Eucaristia pels nostres carrers. En aquest dia, els catòlics manifestem públicament la nostra fe en la presència real, sacramental i permanent de Jesucrist en el Santíssim Sagrament i oferim al món l'Amor i la Misericòrdia de Déu, fet Eucaristia.

Corpus és una magnífica ocasió per a entrar en el cor del misteri de l'Eucaristia. Tots hauríem d'obstinar-nos perquè aquesta festa revifi una major participació en la missa i en la processó de tot el poble de Déu. Necessitem fer créixer la fe i l'estima per aquest sagrament: és el bé més preciós que tenim els cristians.

És el do que Jesús fa de si mateix, revelant-nos i oferint-nos l'amor i la misericòrdia infinits de Déu per la humanitat, per cada home i dona i, de manera molt especial, pels més pobres i necessitats.

L'ésser humà hi experimenta que l'amor obre per a ell portes i camins d'esperança. L'amor és el que salva, i salva molt més com més gran i fort és. No l'amor fràgil que nosaltres podem oferir. L'home, tot home, necessita un amor absolut i incondicionat per a trobar sentit a la vida i viure-la amb esperança. I aquest amor és l'amor de Déu, que s'ha manifestat i se'ns ofereix en Crist i que té la seva màxima expressió sacramental en l'Eucaristia.

«Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre»

Corpus Christi / Cicle A

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»
(8, 2-3.14b-16a)

Salm responsorial

Glorifica el Senyor, Jerusalem.
(Salm 147)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.
(10, 16-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el

Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»
(20, 19-23)

«El calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist?»

Eucaristia: menjar Crist i menjar amb Crist

Jean Hakolimana, prev.

Amb un mirall i un vidre en tindríem prou per a una representació gràfica de la cultura moderna. L'home modern, eliminant tota referència a la transcendència, tendeix a contemplar-se a si mateix com en un mirall, convertint-se en centre, criteri i horitzó de tot. A més, la modernitat, en la seva lluita contra els tabús, ha aixecat tant les barreres que tendeix a convertir la vida en un cristall transparent, deixant el límit entre la privacitat i la publicitat en la seva mínima expressió. Aquesta dessacralització de la privacitat ens pot impedir de copsar el valor de l'Eucaristia, la institució de la qual s'ha de situar en una mentalitat que tractava amb molta cura els àmbits de la intimitat, a la qual pertanyia també la comensalitat. Compartir taula era potser l'expressió de la màxima intimitat, després de la relació matrimonial. Per això, en el judici final, uns, per fer valdre la seva proximitat amb Jesús, diran: *Hem menjat i hem begut amb tu* (Lc 13,27).

Aquí hem de situar l'Eucaristia com a expressió de la màxima intimitat amb Jesús. En l'Eucaristia, acceptem Jesús en la nostra vida i acceptem d'entrar en la seva intimitat. Acceptem de treballar junts per reduir les barreres entre ell i nosaltres, fins a fer realitat aquelles paraules de Pau: *Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi* (Ga 2,20). Fem de la nostra vida comunió amb el Cos i a la Sang de Crist. Així l'Eucaristia ens dona vida en la mesura en què connecta la nostra a la del Crist viu. Units a ell, anem superant aquelles barreres que el pecat aixeca entre nosaltres, de tal manera que, *ni que siguem molts, formem un sol cos*.

La imatge

El Pa eucarístic és partit, no sols perquè sigui distribuït, sinó principalment perquè significa la mort i la resurrecció de Crist.

Igualment el Vi del calze ha de ser distribuït perquè la Sang vessada construeixi una comunitat que participi de la Vida del Ressuscitat i en sigui testimoni.

Per això, agraïts, avui passem l'Eucaristia pels nostres carrers i l'anunciem fins al dia que el Senyor torni.

Pa i Vi (2013). Lou Ann Bagnall

Lit. hores: Setmana III

19 dilluns

— Sant Romuald, abat (ss X-XI)
 — Sants Gervasi i Protasi, màrtirs (s.II)
 2 Corintis 6,1-10 / Salm 97 /
 Mateu 5,38-42

20 dimarts

— Sant Silveri, papa (*537)
 — Santa Florentina, verge (s.VI)
 2 Corintis 8,1-9 / Salm 145 /
 Mateu 5,43-48

21 dimecres

— Sant Lluís Gonzaga, (1521-1591)
 — Sant Ramon de Roda, bisbe (*1126)
 — Sant Raül, bisbe (*866)
 2 Corintis 9,6-11 / Salm 111 /
 Mateu 6,1-6.16-18

22 dijous

— Sant Paulí de Nola, bisbe (355-431)
 — Sant Joan Fisher, bisbe i màrtir
 2 Corintis 11,1-11 / Salm 110 /
 Mateu 6,7-15

23 divendres

— Sagrat Cor de Jesús
 — Sant Pere de Perpinyà
 Deuteronomi 7,6-11 / Salm 102 /
 Joan 4,7-16 / Mateu 11,25-30

24 dissabte

— El Naixement de Sant Joan Baptista
 Isaïes 49,1-6 / Salm 138 / Fets
 13,22-26 / Lluç 1,57-66.80

25 Diumenge XII de durant l'any / Cicle A

— Sant Guillem de Vercel·li, (*1142)
 — Sant Francesc Chien, (1797-1838)
 Jeremies 20,10-13 / Salm 68 / Ro-
 mans 5,12-15 / Mateu 10,26-33

Manifest de Càritas: Corpus 2017

L'Eucaristia ens fa família dels pobres

El papa Francesc, en el capítol V de l'Amoris Laetitia, dedica un apartat a la sensibilitat de les famílies envers els pobres. Ho fa partint d'aquella advertència paulina (1Co 11,17-34) arran del fet que "algunes persones benestants tendien a discriminar els pobres, i això es produïa fins i tot en l'àpat que acompanyava la celebració de l'eucaristia" (AL 185). Ho fa amb el seu estil interpel·lador: "la celebració eucarística es converteix [...] en una constant crida perquè 'cadascú s'examini' (v. 28) amb vista a obrir les portes de la pròpia família a una major comunió amb els descartables de la societat" (AL 186).

Càritas, amb motiu de la festa del Corpus, alerta, amb el Papa, que no combreguem dignament si tenim la mà tancada a aquells que passen necessitat. ¿Com podem unir-nos al Senyor de la misericòrdia i mirar amb desconfiança els immigrants, culpabilitzar els aturats i tractar amb indiferència els expulsats per una economia despersonalitzada? ¿Com podem rebre el cos del Senyor en pau sense desitjar, com sovint diu el nostre bisbe, que els usuaris de Càritas s'asseguin al

nostre costat i visquin amb nosaltres l'eucaristia?

Unir eucaristia i caritat, unir comunió eucarística i germans més pobres ens fa família dels pobres. Quan això succeeix ens surt de convidar-los a les nostres festes, de visitar-nos mútuament per veure'ns i saber els uns dels altres, d'ajudar-los materialment sense càlculs, de parlar-los de les oportunitats laborals que coneixem i de fer el possible perquè les aprofitin.

A les parròquies on Càritas està convidant els pobres a entrar a la comunitat cristiana s'està vivint una gràcia especial. L'eucaristia brilla i transforma. Els qui hi combreguen tenen més accessible aquellencontre viu i trasbalsador amb el Senyor ressuscitat, perquè gaudeixen d'aquella disposició interior tan important: el cor obert als germans necessitats.

Cerqueu personalment o a través de Càritas d'ajudar algú. Inviteu-lo a participar amb vosaltres a l'eucaristia i veureu que això que anunciem, passa! Bon Corpus i bona jornada diocesana de Càritas!

Ruta de joves pel Berguedà

del 3 al 9 de juliol

La Delegació de Joventut organitza una ruta durant cinc dies pel Berguedà. El bisbe Xavier Novell acompanyarà el grup de joves juntament amb el delegat Marc Trulls.

La ruta començarà a Bagà i passarà per Gisclareny, Saldes, Peguera i el santuari de Queralt. Els joves faran l'ascensió a la Gallina Pelada i el cinquè dia acabaran la ruta a Gironella, on s'afegiran a la trobada Gironella-fest'17, on, juntament amb altres joves, viuran diversos moments de testimonis, pregària, adoració, música i festivals a la nit. Serà una combinació increïble!

L'activitat va adreçada a joves des de 3r d'ESO a 2n de batxillerat. El preu, tot inclòs, és de 150 €. Per a més informació i inscripcions: Marc Trulls, 659 92 53 82, o bé joventut@bisbatsolsona.cat
Termini d'inscripció: dia 25 de juny.

Gironellafest'17 – Prepara't per a la festa! Trobada de joves i famílies

Parròquia de Gironella

La parròquia de Gironella acollirà del 7 al 9 de juliol el Gironellafest, una trobada de joves i famílies amb l'objectiu de compartir uns dies de convivència en els quals hi haurà catequesis amb el bisbe Xavier Novell, entre altres, testimonis amb Jaume Vives, Alexis..., estones de pregària i adoració, eucaristia diària, així com concerts amb reconeguts artistes del panorama catòlic, com ara Jesús Cabello i el P. Damián, ex-concursant de La Voz.

Per tal de facilitar l'estada completa al festival s'habilitarà el pavelló municipal perquè els participants hi puguin passar les dues nits. Es comptarà amb un equip de voluntaris que vetllaran pel bon desenvolupament de la trobada.

Per a més informació cal anar a www.bisbatsolsona.cat. Allà trobareu el programa detallat dels tres dies amb els horaris, vídeos promocionals, així com els preus depenent del pack que trieu: adult/jove, pack família i pack Gironella (per als residents). També podeu contactar amb la Mireia, 665 23 29 76, amb la Clàudia, 609 03 37 42, o al correu electrònic gironellafest@gmail.com

Per a inscripcions trobareu el formulari a la mateixa web www.bisbatsolsona.cat. El termini per a apuntar-vos-hi acaba el dia 30 de juny.

La Mare de Déu de Fàtima a Tàrraga

Aquests dies la Mare de Déu de Fàtima està visitant la ciutat de Tàrraga, amb motiu del centenari de les aparicions.

Va començar dijous amb missa i adoració; divendres va haver-hi també exposició amb el Santíssim amb la pregària d'invocació a l'Esperit Sant, acte de consagració a la Mare de Déu, cants de lloança i el grup worship.

Aquest dissabte hi haurà la missa a les 10h. i exposició del Santíssim continuada fins les 20h. A les 21h. tindrà lloc una processó des de la parròquia fins al santuari de Fàtima on seran rebuts per les monges carmelites.

El diumenge a les 19h. hi haurà la missa solemne de Corpus amb el ball de l'àliga i una processó pels carrers centrals.

Rebem la sagrada Comunió de manera correcta?

I.C.

Troblem testimonis molts antics en la història de l'Església sobre la manera de rebre la sagrada Comunió. De fet, hi ha hagut diversos concilis i sínodes que han tractat sobre la manera més correcta de fer-ho, entre ells un celebrat a Còrdova l'any 839.

Introduir-se en la història i trobar la diversa normativa que s'ha anat promulgant, ensenyant i explicant en cada època, ens informa de quelcom comú i perenne en la Tradició de l'Església: la sacralitat de la Comunió.

Història

Des de l'inici del cristianisme i durant diversos segles la comunitat cristiana va mantenir amb naturalitat el costum de rebre el Pa eucarístic en la mà. D'aquest fet n'hi ha testimonis de diverses zones de l'Església. El més famós d'aquests testimonis és el document de sant Ciril de Jerusalem (316-286), que en les seves catequesis sobre l'Eucaristia ens descriu com s'acostaven els cristians a

combregar: «Quan t'acostis a rebre el Cos del Senyor, no t'acostis amb les palmes de les mans esteses ni amb els dits separats, sinó fent de la teva mà esquerra un tron per a la teva dreta, on s'asseurà el Rei. Amb la cavitat

Observacions pràctiques

1. Es pot combregar en la mà i es pot combregar en la boca: «tot fidel té sempre dret a escollir si desitja rebre la sagrada Comunió en la boca o en la mà» (*Redemptionis Sacramentum*, 92).
2. Es pot combregar dempeus. La Instrucció General del Missal Romà, en el número 160, indica que, «quan combregin dempeus, es recomana de fer, abans de rebre el Sagrament, la deguda reverència».
3. Es pot combregar de genolls.
4. És el fidel qui opta com vol combregar.
5. El sacerdot no pot imposar un hàbit ni en un sentit ni en l'altre.

de la mà rep el Cos de Crist i respon Amén...»

El pas a rebre el Cos del Senyor a la boca no es va fer per decret ni de manera uniforme. En alguns llocs, al llarg dels segles VII-VIII, es va generalitzar el costum de dipositar la partícula consagrada del Pa directament a la boca. Els motius d'aquest canvi no són fàcils de concretar, perquè tampoc no van ser uniformes en les diverses regions: pot ser que en algunes zones hi influís la por a profanacions de l'Eucaristia, que disminuïrien si la comunió es rebia a la boca, o pot ser que alguns pensessin que combregar a la boca posava més manifestament el respecte i la veneració per l'Eucaristia.

El Concili Vaticà II

Amb ocasió de la reforma litúrgica conciliar del Vaticà II (1962-1965) va anar creixent el costum que els fidels poguessin rebre la Comunió a la mà. Des de Roma es va fer a finals de 1968 una consulta a l'episcopat de tot

el món, que va donar com a resultat que més d'un terç dels bisbes veien amb bons ulls aquesta possibilitat. Els altres dos terços preferien continuar únicament amb la comunió a la boca.

Un any més tard (1969), la Instrucció *Memoriale Domini* del papa Pau VI va mantenir la vigència de la comunió a la boca. Tanmateix, va establir que en aquelles regions en què l'episcopat ho cregués convenient es podrà deixar als fidels la llibertat de rebre la comunió en la mà, salvant sempre la dignitat del sagrament i l'oportuna catequesi del canvi. L'episcopat espanyol va demanar oficialment que els fidels poguessin tenir la llibertat de triar a finals de 1975 i va rebre la resposta afirmativa el febrer de 1976.

La praxi introduïda en el pontificat de Pau VI es va veure refrendada posteriorment l'any 2004, durant el pontificat de sant Joan Pau II, amb la instrucció *Redemptionis Sacramentum* de la Congregació del Culte Diví.

Comunió en la mà i amb les dues espècies

Redemptionis Sacramentum

Combregar en la mà

1. Col·loqueu la mà esquerra sobre la dreta.
2. Davant el sacerdot (sense girar-se) agafeu curosament el Pa Eucarístic amb la mà dreta i porteu-lo a la boca.
3. Reviseu la palma de la mà per si hi quedés alguna partícula.

No permès

1. No s'agafa el Pa Eucarístic ofert amb els dits, com unes pinces, sinó que el sacerdot el diposita a la palma de la mà. La Comunió no s'agafa: s'acull.
2. No és permès de prendre directament l'Hòstia del copó.

Comunió amb les dues espècies (intinció)

1. El sacerdot suca l'Hòstia en el calze i la dóna al fidel solament a la boca.
2. No és permès al fidel sucucar per sí mateix l'Hòstia en el calze ni rebre en la mà l'hòstia sucada

(*Redemptionis Sacramentum*, 104).

Glossa

50è aniversari

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest cap de setmana comença el 50è pelegrinatge a Lurdes organitzat per les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i de Solsona. Enguany, malgrat correspon a un servidor l'acompanyament episcopal del pelegrinatge, el compartirem els dos bisbes per a festejar aquestes noces d'or. Els qui han participat alguna vegada al pelegrinatge a Lurdes poden entendre que enguany faci l'excepció de no presidir el Corpus a la catedral de Solsona.

Un aniversari d'aquesta magnitud és una bona ocasió per a mirar enrere amb agraïment, augurar una participació viscuda en el pelegrinatge d'aquests dies i somniar un nou impuls de cara al futur.

L'any 1968, una colla d'entusiastes de la pastoral dels malalts i de la devoció a la Mare de Déu de Lurdes, seguint l'estela d'altres diòcesis catalanes, organitzaren el primer pelegrinatge de malalts a Lurdes de França. Des d'aleshores, mai més han fallat al compromís adquirit i milers de pelegrins i malalts dels nostres pobles i viles han pogut viure una gran experiència de fe i d'Església en aquest pelegrinatge anual. Prenguem consciència de les grans dosis de

generositat dels hospitalaris esmerçant vacances, diners i moltes hores de preparació. Tot per a col·laborar en els miracles de Lurdes. Moltes i moltes gràcies hospitalaris!

La millor celebració d'aquest aniversari és viure el pelegrinatge d'enguany amb especial veritat. Augurem, per a tots els qui ja són a Lurdes i els que el 16 de juliol aniran al santuari de La Nou, l'experiència de fe que feu santa Bernadeta, l'experiència de germanor que és genuïna del ser Església i l'experiència de servei de ser Hospitalitat de malalts. Enguany som més colla i esperem un temps de gràcia especial aquests dies!

Sembla que l'Hospitalitat va viure un temps gloriós fa anys i ara albira un futur poc esperançador a causa de l'envelliment dels seus membres i de la dificultat de seduir a nova gent. Cal que l'Hospitalitat vagi entrant en la visió missionera que acoloreix tota la vida de la nostra diòcesi. El món de la malaltia és un gran espai d'evangelització. La situació dels malalts és especialment oberta a la bona notícia, sobretot si va associada al signe i la promesa de la guarició, tan pròpia de la tradició de Lurdes. Desitjo una Hospitalitat que evangelitzi com Jesús amb signes poderosos i paraules!

